

bdjemy dostačj, moj runy pucj
njetk wotsal dje.

3. Je runje me ſwjet ſiebač,
mi ſchfodnu jamu rebač psches
ſloſſje ſchelake, zu wjeru kBohu
ſtajicj a ſnoutrobu tak prajicj:
Mi ſu ſchje rjechi wodate.

4. Ja na Boha ſchon ladam,
ſej jeho nadu žadam psches
Knesa Kryſtuſa, won je ſimercj
čerpik ſa mne, a ſbožnosz pschi-
neſk na mne, je mi ſo dač ſa
frjednika.

5. Ton rječ me newobſchko-
dji, ta nada mi ſo hodji psches
Kryſtuſowu krej, mi ſtutki ne-
pomhaju, ja Kryſta ſwojeru ſna-
ju, ſchak pschi nim moja ſbož-
nosz ſtej.

6. Ja ſym ſo husto bludjik
a ſrjechami cje ſrudjik, ſym
wotrocj newuſchny, ach! daſ mi
ſbožnosz ſnadu dla twojej Bojej
radu, a niz dla mojej ſafkuſby.

7. Tak wumru wdobrym mje-
ri, mam ſbožnosz wprawej wje-
ri psches Jesom Kryſtuſa, tu
dljeje newostanu, ſtej ſimercju
wotsal cjanu, ta buſcha ſtupi
wot ciječa.

8. Ja njetko cjanu kBohu,
lai, ſwjecje, prawu drohu ſo
ſebi wuſwolisch, da ſpoſnaj rje-
ſchne padu a žadaj Bojej nadu,
tak ſo ſo Kryſtej dojerisch.

9. Stej ſimercju nejſu ſimje-
chi, o! wotaj ſloſſ a rjechi,
a wotsal hotuj ſo ſym ſwjer-
nym wachowanjom, niz ſne-
robu a ſpanjom, to ſwjetne
waschnje wopuschcj ſcho.

10. To dam cji ſdobref nožy,
da newaž ſebi prožy ſo kBohu
wobrocjicj, ty Boha ſebi žadač
a na moju ſimercj ladač, ty
dyrbifch ſkoro ſa mnu hicj.

492.

Wo ſene ſvojne ſkoncjenje.

Zap. Skut. 7, 59.

Wenn mein Stündlein vorhanden.

Voš: Knes Jesušo! ja poſnaju.

Dyž ſo moj cjaſ ſchiblijuſe,
ſo cjanu moju drohu, da psche-
wodj, Jesom Kryſcheje, me,
ſo bñch ja pschischoł kBohu, ja
na poſlenim ſkoncjenju cji mo-
ju duschu porucju, wſmi ju do
twojej ruki.

2. Me rjechi budja cjiwi-
wacj a ſwjetdomje ſo ſbudjicj,
hacj nemoju je rachnowacj, da
nochzu ſo ſimercj rubjicj, zu
na Kryſta ſimercj ſpominacj, ſo
jeho ranow troschtowacj, te
budja me ſchak ſdjerjecj.

3. Ja ſym ſtan na twojim
žiwocji, teho ſweſelju ſo ſwoje-
ru, ſimercj wot tebe me nedijeli,
ja psches nju pschindu ſmjeru,
dyž wumru ja, da wumru cji,
to wjekne ſiwenje ty mi psches
twoju ſimercj ſy dobyk.

4. Dokelj ſy ſtanyle wot
ſimercjje, da nebbu wrotwi mo-
ſtacj, twe horjefpjecjje moj
troscht je, tak moju ſbožnosz
dostačj, djež ty ſy, Jesu, tam
ja du, a pschi tebi tež wostanu,
duž ſweſelom precj cjanu.

5. Da cjanu precj tam kJe-
ſuſu a pschistrju mojej ružy, ja